

Vyhnanci

Před lety vyšel ve velkém americkém deníku celostránkový inzerát. Tabákový koncern na něj umístil skupinku nešťastných lidí kouřících v dešti před mrakodrapem. Inzerát se ptal: „Co vyhnalo tyto lidi do deště?“ Tabáková firma si myslela, že tak vzbudí soucit nekuřáků a vyvolá v nich pocity viny. Ti bídící nekuřáci by se měli stydět, jak jsou netolerantní. Dovedu si těžko představit Američana, který se rozteskní nad nepohodou kuřáků, když jde o jeho vlastní zdraví. Málokdo je tak obětavý, aby si trpělivým vdechováním cizího kouře způsobil třeba infarkt.

Coby spořádaný občan jsem před časem naklusal zaplatit daně. Před velkým mrakodrapem, v němž sídlí kromě finančního úřadu i řada dalších organizací, kouřilo provinile ve větru a nepohodě několik nešťastníků. Nebyla to iluze dříve viděného, ale Amerika na Praze 8. Ten, kdo kouří, by neměl spoléhat na soucit nekuřáků. Lépe je s kouřením přestat. Kdo to nezvládne sám, ať se vydá do centra léčby závislosti na tabáku nebo zajde do poradny pro odvykání kouření. Vareniklin nebo nikotinové náhražky nejsou sice zadarmo, ale pokračovat v kouření by bylo mnohem a mnohem dražší.

Nedávno jsem dostal dopis od sympatizujícího čtenáře. Píše v něm, jak ho bažení po cigaretě vyhnalo do nočního nečasu. Tehdy stál nervózně na zápraží, třásl se a hlavou se mu jako zběsilé tornádo honila utkvělá myšlenka „nemám co kouřit!“ V té chvíli si uvědomil absurdnost situace i své ponížení. Místo spánku v teple se chce vydat do zimy hledat někoho, kdo mu prodá drogu. Tehdy se odehrál bod zlomu. Onen pán se pak zařekl: „Nikdy už si žádné cigarety nekoupím!“ Po čase pochopitelně dlužil cigarety všem kouřícím známým i mnoha neznámým lidem. Z této nedůstojné situace mu nakonec pomohly stud a pýcha. Dnes nekouří devět let, je s tím spokojený a kouření ve svém okolí nesnáší. Onoho muže tehdy nevyhnal do zimy a noci nedostatek tolerance ze strany druhých. Vyhnala ho závislost.

MUDr. Karel Nešpor
Psychiatrická léčebna Bohnice, Praha 8
e-mail: nespor@plbohnice.cz